De mange kommer kun til hygge-arrangementer. Eller de kommer kun, når vi tager et aktuelt praktisk problem op, som f.eks. oprettelse af en børnehave - og så tager de imod børnehaven, men de melder sig ikke ind.

Det siges modløst i mange af beretningerne. Det kunne nu også siges på en anden måde: vi har en lille trofast kerne, som kommer til kvindesaglige arrangementer. Vi kan samle en videre kreds til samvær hos DK. Og når vi tager en praktisk opgave op, så "regner de med DK", som en af kredsene udtrykker det.

For mig at se tegner der sig et billede af DK som en bevægelse med to arbejdsfelter. På den ene side, på lokalt plan, varetagelse af de praktiske opgaver, der gør kvinders dagligliv lettere. På den anden side arbejdet på landsplan, gennem hovedorganisationerne. Der lægges linierne for det, der senere kan omsættes i praksis lokalt. Succes med oprettelse af en børneinstitution hviler på børnehaveudvalgets arbejde. Et godt kursus i erhvervsorientering bygger på arbejdsmarkedsudvalget. Når vi til foråret skal til at kæmpe om pladser for kvinder i de nye kommunalråd, henter vi støtten hos DKs politiske udvalg.

Man taler i DK om strukturændring. Helt yderliggående forslag går ud på simpelthen at ophæve lokalt kreds- eller distriktsarbejde og gå over til en forening med rent personligt medlemsskab. En "eliteorganisation" kalder nogen det. Det skal debatteres i forbindelse med idéudvalgets beretning. Det er landsmødets sag at tage stilling til disse forslag. Jeg påpeger kun her, at der findes disse to sider af DKs virksomhed, og at det er vigtigt, inden man tager nogen bestemmelse, at de der sidder med det krævende lokale daglige arbejde også tænker på, at der skal være et mål med det hele - og at de der arbejder med at tilrettelægge de store linier og forudsige fremtidens udvikling, også har fantasi nok til at forestille sig, hvordan deres ideer kan meddeles - kommunikeres - heddet det med et modeord - til dem der skal omsætte dem i praktis.

Der findes intet mirakelsvar til de kredse, der spørger: hvad er de rigtige arrangemneter? Beretningerne viser, at det møde der "slet ikke kunne gå hos os" samlede stor tilslutning i en anden DK-kreds. Og at den måske havde skuffelse af en ide, der gik fortrinligt det ene sted, men skuffede et andet sted. Det mest trøstende siges måske i denne bemærkning af en distriktsformand: "det bølger op og ned - den kreds der havde successer i fjor, ligger svagere i år, og en anden blomstrer pludselig op".

Patentløsninger findes ikke. DKs medlemmer er forskellige i bosted, alder, mentalitet, levevaner. Deres problemer er forskellige. Derfor er den største fare for vort arbejde ensretning. Hvad enten ensretningen går i retning af ren kvindesag og hård linie, eller den ytrer sig som konstant klage over, at DK desværre er nødt til at være kvindesagligt. Den eneste mulige anvisning er: læs arbejdsprogrammet. Et eller andet sted i det er der et eller andet, der er det rigtige her og nu, sæt kræfterne ind på det. Men husk, at det der ikke ser ud til at være aktuelt i dag, kan være det i morgen, og at det ingen skade er til, hvis DK kommer først.